

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Candela Evangelica

Landsberg, Johannes Justus

[Köln], 1526

VD16 J 1187

Illustratum Quartum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34415

de vno martyre decātes. Hec stupēda facta (quorū tamen similitum infinitus est numerus) satis manifestant, defunctorū officium pro his qui religioso timore putant esse in purgatorio, exolui solere.

Illustratum Tertium.

Quid vero Paulus apostolus de purgatorio sentiat, ex eius epistol. I. ad Corint. 3. audiamus. Dicit sic: Fundamētum aliud nemo potest ponere, preter id quod positum est, quod est Christus Iesus. Si autē quis superedificat supra fundamētum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, fenum, stipulā, vniuscuiusq; opus manifestum erit. Dies enim dñi declarabit (i. dies mortis, quia qualis in illa quis inuentus fuerit, talis in nouissimo iudicabitur) sequit: Quia in igne reuelabitur, (hic est ignis purgatorii) sequitur: Et vniuscuiusq; op⁹ quale sit, ignis probabit. Si cuius opus manserit, quod superedificauerit, mercedem accipiet. (ecce merces pro opere meritorio) Si cuius opus arserit, detrimentum patietur. Ipse autē saluus erit, sic tamen quasi per ignē. Hec ibidem. Etiam diues epulo suffragium petēs, licet frustra, indicauit satis, mortuos per merita sanctorū in patria, posse iuari in penis. Et illud dicitur purgatorium.

opus &
habet

Illustratum Quartum.

Impii dicūt, non esse purgatorium, propria presumptione, nulla auctoritate suffulti, contra vniuersalis ecclesie atq; sanctorū dei sententiā et auctoritatē, vt deleant omnem religionem: quasi fideles non indigeant sacerdotibus et religiosis, pro mortuis et sacrificiū et preces deo oblatoris, immo dicunt per se ipsos omnia posse, nec indigere sacerdotū officio, cū ipsimet sint sacerdotes ad pficiēdam eucharistiam, et ad ministranda necessaria sacramenta. Quanta ē hec impietas: quis sufficienter exprimet: Ab exordio mūdi semp sacerdotiū in pretio extitit. Unde dicitur Genes. 42. quōd Ioseph emit terram Aegypti, preter terram sacerdotū. Sacerdotes em̄ nutriebāt ex horreis publicis, et non cogebant terras suas v̄s

230
ctendo, vt patet actuum quinto. Quem tamen mo-
dum viuendi, communitas Christiana non imitaba-
tur, sed ab ea hoc solum exigebant apli, vt cōcordia
esset mox inter conuersos ex gentib⁹ ⁊ Iudeis, ⁊ vt
se p̄tinerent a fornicatiōe, ⁊ immolatis simulacroꝝ,
⁊ suffocato sanguine, vt patet actuum. 15. Religio-
sum vero viuendi modum conseruauerunt nonnulli
Christiani vsq; in presens tempus. Et inspirati san-
cti dei homines, ⁊ a spiritu sancto edocti sanctissimi
patres, diuersos viuendi modos instituerunt, secun-
dum quod congruit diuersis cōditionibus, comple-
xionibus ⁊ inclinationibus humanis, vt possit elige-
re vnusquisque modum viuendi religiose, secundum
quod sibi expediat, ad facilius implendum manda-
tum, quod omnibus datum est, scilicet: Diliges do-
minum deū tuū ex toto corde tuo, ⁊ proximū sicut te
ipsum. Imputauerūt etenim sanctissimi patres plu-
ra per q̄ impedif in hoibus impletio predicti man-
dati, ⁊ plura accommoda ordinauerunt p̄ que faci-
lius ipsum mandatum ducif ad effectū. Sola imple-
tio huius precepti est causa omnis religionis. Et q̄s
potest dicere cum veritate, q̄ hec sit adinuentio hu-
mana ⁊ nō potius diuina? A deo quippe est omne bo-
num, ⁊ maxime spirituale ⁊ salus hois. Impletio p̄
filioꝝ Christi ⁊ p̄petua ad ea obseruāda obligatio,
non inficit nec infirmit euangeliū Christi, sed perficit.
Hoc omni vtentiratione ⁊ omni religioso ac Chri-
stiano animo notissimū est. Furētibus autē ⁊ infide-
libus atq; a fide Christi alienis (quales sunt hereti-
ci) frustra aliqd rationi ac fidei catholice p̄sonum re-
spondet. Quicqd em̄ ex scripturis ip̄is obicitur vt
ad veritatē redeant, totum impie negāt, aut peruer-
se ad suum erroꝝ tuendū exponunt ac interpretan-
tur. Tantigif in adinventionibus suis psal. 80. Veni-
tandi sunt hi. Unde dicit Apostolus: Hereticū ho-
minē post vnā ⁊ sc̄dam correptionē deuota, sciens q̄
subuersus est, qui huiusmodi est, et delinquit cum sit
proprio iudicio p̄demnatus ad Titū cap. 3. Sed di

Sicut p̄cept

Causa
religionis

cont: Dures ecclesie ministri, ac etiam aliorum capita
ut prelati et religiosi, p dicitur viuunt. Respondeo: Hec
est antiqua querela, tam in veteri lege quam etiam in no- *Incrda*
ua, ut patet in epistolis apostolorum, et durabit usque in *antiqua*
finem. Semp fuerunt mali cum bonis. Durate mor-
talitate humane nature et p ribilitate liberi arbitrij, ne-
mo est sine peccato. Sed ea que circa nos sunt infra ce-
lum et terra continuo variatur, et suo modo peccant et
renouantur, immo nec celi quiescunt, nec mundi sunt
secundum quendam modum, quod continuo mouentur. Sed
in nobis dei gloria, id est clara laudabilis bonitatis
eius notitia, manifestatur. Quandoquidem omnia p-
pter suam bonitatem agnoscendam creauit. Quanta est il-
la longanimitas, que tolerat tot et tanta peccata. Que
et qualis est illa misericordia, que ignoscendo misere-
tur ut dicatur cum psal. II 7. Misericordia tua domine
plena est terra. Que et qualis est illa iustitia, que singu-
la usque ad minima iustissime iudicat, etiam usque ad mi-
nimos occultissimos motus cordis. Que et qualis il-
la sapientia, que nouit omnia hec, et omnes mutationes
omnium creaturarum harum que variantur continuo, quia
omnino nihil in eis adhuc est stabile. Et tamen omnia con-
tingentia et omnia variabilia et ipsum hominem incostan-
tissimum (perseuerante in eo libero arbitrio) per certa
media ad certos fines infallibiliter suauiterque sine la-
bore deducit. Hec est gloria dei, consideret qui pos-
test, indiget consideratione et spiritali masticatione, ut
ex his eliciat gustus, et probetur quod suavis est domi-
nus. Igitur, propter peccata singulorum hominum sta-
tus humane nature non sunt abiiciendi vel mutandi,
quos deus instituit, quia hoc est per accidens, quod
quis male se habet in suo statu, nec per hoc essentia
status mutatur, sed manet. Sunt tamen homines pecca-
tores coercendi et cogendi ut se secundum suum statum re-
forment. Quae uelut perfecta que est diligere de-
um ex toto corde etc. et proximum sicut seipsum, ab om-
nibus est desideranda, querenda et inuenienda, tenen-
da et possidenda. Sed quoniam hominum diuersa sunt *studia*

studia, hec perfectio queritur diuersis viis & medijs. Aliter querit a religiosis, aliter a clericis, aliter a mundanis. Et nihilominus int hos magne existunt differentie. Quia enim homo compositus ex anima & corpore, vt commune bonum reipublice humane nature couenienter administratur, secundum diuersas differentias hominum, ad diuersa ministeria quidam deputantur. Pro conseruatione individui, oēs quidē vtimur cibis & potibus, licet differenter. Pro conseruatione speciei quidam seruiunt in statu coniugali. Pro necessitate rerū corporalium, mechanicis artibus valde differēter quidā occupātur. Hec aut omnia corpus respiciunt humanū. Oportet ergo fore quosdam, qui circa spiritualia que animam cōcernunt, et finem ad quem homo creatus est, se exercent. Quapropter quidam deputati sunt q̄ intendūt soli deo per intellectum et affectū, vt natura humana in hac vita perficiatur, quantum est capax, & fieri potest, cuius perfectio est de⁹. Hi iugiter iuterpellant deum pro omni statu humane nature, vt propitietur eis deus. Nonnulli vero vacant studio vt alios doceant. Nonnulli vero ministrant sacramenta & alia p̄ salute animarū. Ceteri vero circa opera misericordie & ministrationē infirmorū occupant. Et q̄s breuitati studens, potest omnia ministeria & status hoīm explanare: Si nunc status circa spiritualia deputati tollerent, qualis pulchritudo aut salus reip. nature humane remaneret? Nonne statim omnis status circa corporalia interiret: nōne oīs circa reip. humane nature, luxuriis inq̄narent, & rapinis ac furtis & homicidiis p̄funderentur? Penset qui potest.

Illustratum Quintum.

Assertio liberi arbitrii.

Cum principale (nostre cādele cui renitimur per lumen) hereticorū. s. opinione, hominē non posse satisfacere pro peccatis, nec posse mereri, fundatum sit super errorem Maximini, opere pretiū est vt hic subtrahatur si destruat, quatinus totum cadat q̄d